

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 Maja r. s. 1827 Roku.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 15 maja.

(z Gazety Warszawskiej).

*Postanowienie NAYJAŚNIEJSZEGO PANA, dotyczące się**urządzenia Sądu Seymowego.*

(Dokończenie).

Dział VI. O wprowadzeniu sprawy na publiczne posłuchanie Sądu, o wyroku jego egzekucyi.

Art. 59. Prezes zaga publiczne posiedzenie stosowną przemową, zwróci uwagę publiczności na uszanowanie winne Sądowi, na potrzebę unikania wszelkich czynów okazujących zadowolenie lub niezadowolenie..

Utrzymanie porządku na Audyencyi należy do Prezesa Sądu.

Może on osobom nieprzyzwoicie sprawującym się dawać napomnienia, może je podług okoliczności wezwać, ażeby się oddaliły, a nawet kazać je z Izby Audyencyonalney oddalić, i ukarać aresztem ośm dni nie przechodzącym, co nie przeszkadza wyrzeczeniu większych kar przez Sąd właściwy, gdyby burzyciele na takowe zasłużyć mieli.

Prezes może w każdym stanie rozpraw, takowe odkładać do następującego posiedzenia.

Art. 60. Oskarżony, jeżeliby się znajdował w więzach, stawia się bez więzów, tylko pod strażą: Prezes zapyta go się o imię, nazwisko, wiek, stan, zamieszkanie i miejsce urodzenia.

Art. 61. Prezes wzywając następnie oskarżonego, aby zwrócił uwagę na to co będzie słyszał, oświadczy mu, iż Sąd będąc obowiązany opierać swe wyroki na prawnym przekonaniu, którego istotną częścią jest razem oskarżonego, nie pragnie widzieć winny, lecz pragnie przekonać się o jego niewinności lub winie, i wspomni o środkach, jakie miał sobie oskarżony dozwolone domaganie się, aby Instrukcyja co do czynów i dowodów była dokładną, oraz o prawie, jakie mu służy bronięcia się lub być broniącym publicznie, w którymto celu właśnie jemu i obrońcy jego zakomunikowanym został Akt oskarżenia wraz z Summaryuszem dowodów.

Art. 62. Prezes zaleci potem Pisarzowi, aby przeczytał Akt oskarżenia. Po odczytaniu głośnym tegoż Aktu, przypomni Prezes oskarżonemu, co jest w nim zawartem i powie mu „o to więc oskarżony „jesteś, usłyszysz szdowody, które przeciw tobie „przywiedzione będą.“

Art. 63. Prokurator Jeneralny wyłuszczy przedmiot oskarżenia, trzymając się czystey prawdy tak co do czynów jako też okoliczności obciążających oskarżonego, albo służących na jego obronę, i złoży Summaryusz dowodów zebranych, bądź na własne żądanie, bądź na żądanie oskarżonego, bądź z Urzędu przez Delegacyą Instrukcyjną.

Art. 64. Pisarz przeczyta Summaryusz dowodów, do których się Prokurator odwołał, przeczyta oraz z Akt Sądowych zeznania świadków, dokumenta lub inne pisma, podług porządku Summaryuszu.

Art. 65. Jeżeli obrońca, prócz dowodów przez Prokuratora wskazanych, uznałby potrzebę odwołać się do innych jeszcze, mających podług jego zdania wpływ na sprawę i sprzyjających oskarżonemu, Pisarz przeczyta z Akt Sądowych zeznania świadków, dokumenta lub inne pisma po-

rządkiem Summaryuszu przez obrońcę ułożonego, wraz z Summaryuszem.

Art. 66. Gdy w sposobie powyższym Sąd objaśnionym będzie o czynie i okolicznościach zwiększających lub łagodzących karę, oraz o dowodach przez Instrukcyą przeciw obwinionemu i na jego obronę zebranych, zgoła gdy Sąd pierwey sprawę pozna w swoim pierwsiastkowym źródle, rozpocznie się rozprawa między Prokuratorem i obrońcą oskarżonego.

Art. 67. Prezes da głos Prokuratorowi Jeneralnemu, który uczyni wywód z dowodów Sądowi podług Summaryuszu złożonych i odczytanych. Może nawet Prokurator żądać powtórne go odczytania, w całości lub w treści, tych pism, na które pragnąłby szczególniejszą uwagę Sądu zwrócić.

Następnie położy swą konkluzyą co do czynów, a zastanawiając się nad przepisem prawa, oświadczy również konkluzyą względem zastosowania prawa do czynu.

Art. 68. Po Prokuratorze Jeneralnym będzie miał głos obrońca oskarżonego. W piśmie obrończem wyłuszczone będą zasady obrony nie tylko co do czynów, towarzyszących im okoliczności i dowodów, ale oraz i co do zastosowania prawa. Może obrońca wykazywać, iż czyn nie jest zabroniony prawem, a odwołując się do dowodów, żądać również jak Prokurator ich odczytania, oraz wykazywać, iż czyn nie zasługuje na karę, a przynajmniej nie należy, jak Prokurator mniema, do rodzaju przestępstw większych, ale do przestępstw zasługujących na mniejszą karę. Obrońcy nie wolno w piśmie swem nic mieć przeciw swemu sumieniu lub uszanowaniu winnemu dla Władz i praw krajowych. Obrońca tłumaczyć się powinien z przystoynością i skromnością, unikając wszelkiey przesady, osobistości, przeistaczania lub zaćmienia czynów. Obrońca mając przy zamknięciu Instrukcyi wolność odwołania się do nowych czynów i do nowych dowodów, gdyby jakowe na obronę oskarżonego odkrył, nie może przytaczać na publiczney audyencyi Sądu innych jeszcze czynów lub dowodów, o których w czasie Instrukcyi żadney wzmianki nie uczynił.

Art. 69. Wolno jest Prokuratorowi, jeżeli potrzebę tego uzna, odpowiedzieć na pismo obrończe. W takim razie ostatni głos dozwolonym jeszcze będzie obrońcy oskarżonego.

Art. 70. Prezes zapyta się samego oskarżonego, lub oskarżonych, czyli nie zechcą się przymówić. Oskarżony lub oskarżeni powinni tłumaczyć się ze skromnością i uszanowaniem.

Art. 71. Po skończonych głosach oskarżonego, lub oskarżonych, albo gdyby przymówić się nie chcieli, Prezes oświadczy, iż rozprawa jest skończona i nakaże ustęp, w czasie którego Prokurator oddali się również z Izby Sądowej.

Art. 72. Członkowie Sądu naradzać się na-przód będą względem czynu, a potem względem każdej z osobna okoliczności.

Każdy z Senatorów może za danym sobie od Prezesa głosem, czynić uwagi, któreby mu się nastręczały, czyli to z obron osób oskarżonych, czyli z wniosków Prokuratora, czyli to z zeznań świadków i złożonych dowodów. Gdy już żaden z Se-

natorów nie będzie miał do przedstawienia uwag, Prezes przypomni w krótkości sprawę i zwróci uwagę Sądzących na główne dowody przeciw oskarżonemu i za nim walczące, i przedstawi z Aktu oskarżenia kwestye do rozwiązania Sądu.

Art. 73. W ocenieniu dowodów Sąd Seymowy nie jest wiązany przepisami Procedury karnej. Powinnością jest Sądzących roztrząsać z jak nayskrupulatniejszą rozważą to wszystko, co przeciw oskarżonemu przywiezionem zostało, oraz zasady jego obrony, i we własnem sumieniu czerpać przekonanie, czyli oskarżony popełnił czyn z okolicznościami Aktem oskarżenia i Instrukcją sprawy obiętymi, lub nie?

Art. 74. Gdy w skutku głosowania na czyny, oskarżony uznanym został za niewinnego czynu, Sąd wyrzeczy zarazem, iż jest wolnym od oskarżenia.

Art. 75. Uwolniony z pod oskarżenia, nie może już być więcej o ten czyn pociągany i skarżony, jeżeli uwolnienie jego zasadza się na dowodzie zupełnej niewinności. W razie zaś uwolnienia z powodu braku dostatecznych dowodów może być pociągany, gdy się nowe poszlaki lub dowody wykryją.

Art. 76. Sąd uznawszy, iż przestępstwo popełnionem zostało przez obwinionego, i że należy do rodzaju przestępstw w Art. 31 przewidzianych, wymierzy kary prawem karnem Królestwa Polskiego przepisane.

Art. 77. Prezes rozkaże Pisarzowi ogłosić wyrok przy drzwiach otwartych: w wyroku tym wymieniony będzie dokładnie skazany, oraz przedmiot oskarżenia, przez dosłowne zamieszczenie Aktu oskarżenia, tudzież uczynioną będzie wzmianka o dniu, w którym tenże Akt oskarżenia wręczony został, o wysłuchaniu świadków i rozpoznaniu dowodów obu stronnych, o wysłuchaniu konkluzji Prokuratora co do czynów i zastosowania prawa, o wysłuchaniu głosów Obróńców i samego oskarżonego. Poczem umieszczone będzie wyrzeczenie Sądu co do czynów, i co do zastosowania prawa, z dosłownem wyrażeniem tekstu prawa, na którym Sąd swój wyrok oparł. Prezes poleci Pisarzowi, aby osądzonym wyrok zapublikował i sporządzony Protokół takowej publikacji Sądowi złożył.

Odwolanie się od wyroku Sądu Seymowego nie ma miejsca prócz drogi łaski do Tronu.

Art. 78. Sąd Seymowy w całym ciągu sprawy decydować będzie, stosownie do Art. 12 Statutu Organicznego o Senacie, w komplecie najmniej 25 Senatorów. Gdyby takowy komplet zebrany być nie mógł, wezwanymi będą do zastąpienia niedostającej liczby Senatorów, Sędziowie Najwyższej Instancji podług starszeństwa nominacji. Po rozpoczęciu sprawy na publicznem posiedzeniu, Sędzia lub Sędziowie wezwani do zastępstwa, pozostaną się w komplecie, choćby przeszkoda zachodząca w osobie Senatorsa, lub Senatorów, których Sędziowie zastępują, już ustała.

Art. 79. Głosować nasamprzód będą Sędzia lub Sędziowie Najwyższej Instancji, jeżeli ci do zapelnienia kompletu wezwanymi byli, poczynając od najmłodszego w nominacji; potem zaś Senatorowie, poczynając od najmłodszego z porządku zasiadania w Senacie.

Art. 80. Jeżeli nie ma jednomyślności zdań, większość głosów stanowić będzie decyzją Sądu. W przypadku równości zdań, zdania łagodniejsze uważane będą jako decyzja Sądu.

Art. 81. Gdy w sposobie powyższym stanie decyzja Sądu, Prezes wezwie jednego z Senatorów, do zapisania jej w Sentencyonarzu. Wyrok w Sentencyonarzu podpisany będzie przez wszystkich Członków głosujących; Senator będący zdania przeciwnego decyzji Sądu, może o swoim odmiennem zdaniu uczynić wzmiankę.

Art. 82. W protokule narad zapisane będą zdania głosujących. Każdy z głosujących może do tego Protokołu podać powody swego zdania na piśmie.

Art. 83. Prócz Protokołu narad, utrzymy-

wany będzie Protokół sessyi, którego przeznaczeniem jest zachować pamięć posiedzeń i dopełnionych formalności prawnych.

Art. 84. Kary przez Sąd Seymowy zawyrokowane, nie będą mogły być wykonane, póki wola Nasza o ich wykonaniu lub złagodzeniu objawioną nie będzie.

Art. 85. Wykonanie wyroku Sądu Seymowego należeć będzie, na wezwanie Prokuratora Jeneralnego, do Sądu zwyczajnego karnego tego miejsca, w którym zasiada Sąd Seymowy.

Dział VII. Przepisy ogólne.

Art. 86. Wszystkie Władze krajowe i wszyscy Urzędnicy wezwaniom Delegacyi Sądu Seymowego i Prokuratora Jeneralnego przy tymże Sądzie, z pośpiechem i ścisłością czynić mają zadosyć.

Art. 87. Wyznaczonem będzie miejsce osobne, na posiedzenia Sądu Seymowego.

Art. 88. Będzie przy Sądzie Seymowym straż honorowa stojąca pod rozkazami Prezesa Sądu.

Art. 89. Senatorowie, Członkowie Sądu Seymowego, nie mogą się oddalić bez pozwolenia Namiestnika Naszego, ani podawać się do dymissyi przed skończeniem sprawy.

Art. 90. Z odsądzeniem sprawy, dla której Sąd Seymowy zwołany został, ustaje urzędowanie jego.

Art. 91. Przepisy postępowania karnego, w czem dotąd zmienionemi nie zostały, i w czem się niniejszemu urzędowaniu nie sprzeciwiają, służyć będą za prawidło Sądowi Seymowemu.

Art. 92. Co do zasądzenia kosztów i ustanowienia ich ilości, Sąd Seymowy stosować się będzie do obowiązujących w kraju przepisów.

Wykonanie niniejszego urzędowania, które w Dzienniku praw ma być umieszczonem, Senatorowi, oraz Kommissyom Rządowym, w czem do której należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 6 (18) kwietnia roku Pańskiego 1827, a Panowania Naszego drugiego.

(Podpisano:) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla w zastęp. Ministra Sprawiedl. Radca Stanu:

(podpisano) M. Woźnicki.

Minister Sekretarz Stanu: Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginatem:

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu:

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginatem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Dywizyi:

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem:

w Zastęp. Ministra Spraw. Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekr. Jener. Szef Bióra Młodzianowski.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL Jmć Postanowieniem SWEM z dnia 19 kwietnia (1 maja) r. b. raczył naylorawiey mianować JP. Lessla Doktora Medycyny, kawalerem orderu s. Stanisława 4tey klasy.

We wsi Piastowie, Obwodzie Mławskim, znalezionej została w ziemi przez właściciela Stronkowskiego rozmaita moneta srebrna z czasów Zygmunta III, ważąca w ogóle funtów 7 łotów 24.

W mieście Płocku, przy regulowaniu ogrodu Rządowego, wykopano dukatów hollenderskich 20, fridrichsdor Saski podwójny i rubli srebrnych 23. Pieniądze te niewiadomo przez kogo w ziemi zachowane były.

FRANCYA.

Paryż dnia 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Jenerał Porucznik Hrabia Grenier w nocy z d. 17 na 18 b. m. zmarł we wsi swej Montrabert. Po zrzeczeniu się Bonapartego w roku 1815 był członkiem rządu tymczasowego pod Fouchem.

— Dnia 3 —

(z teyże gazety).

Dziennik Ministeryalny Pilote tak pisze o rozpuszczeniu tutejszey gwardyi narodowej: „Wypadek ten zadziwił niektóre pisma oppozycyjne; lecz

zdaniem naszym; środek ten, oprócz innych powodów, które do niego skłonić mogły, jest w czasie pokoju koniecznym. W Anglii, gdy wojna następuje, rząd powołuje do broni milicję, czyli gwardyę narodową, która we wszystkich miejscach Królestwa służyć jest obowiązana; rozpuszcza ją zaś, gdy wojna ustała. W znacznych miastach Angielskich, wzywają gwardyę narodową do służby, gdy nieprzyjaciel w targnieniem zagraża, a rozpuszczają ją, skoro niebezpieczeństwo minęło. Wiadomo iż urządzenie ostatniej gwardyi narodowej pochodzi z roku 1812, jako epoki, kiedy Francya zewsząd była zagrożona."

Słychać, iż wielu oficerów gwardyi narodowej z okolic Paryża otrzymało uwolnienie.

Xiążę Doudeauville Minister domu Królewskiego, podał d. 30 z. m. prośbę o uwolnienie od urzędu, do czego się Monarcha przychylił, i Ministerium to porucił tymczasowie P. de la Bouillerie.

Wyrachowano, iż rozpuszczenie gwardyi narodowej oszczędzi nadal miastu naszemu blisko 700,000 franków rocznie, na płacę naczelnego dowódcy i głównego sztabu, oraz inne wydatki. Marszałek Xiążę Reggio pobierał 60,000 franków rocznie, oprócz mieszkania.

— Dnia 4 —

Izba Deputowanych przyjęła d. 30 z. m. większością 218 kresek przeciw 44 wydatki w r. 1825. Uchwaliła oraz dodatkowej kredyt na rok 1826. Nazajutrz przyjęła większością 204 kresek przeciw 33 projekt do prawa względem pensy dla wojskowych.

Margrabia Chaves przybył d. 20 b. m. do Irun pod strażą 12 żołnierzy Hiszpańskich z oficerem. Zdaje się, iż Podprefekt w Bajonnie nie otrzymał jeszcze rozkazów, jak sobie ma postąpić, i dla tego rodzina wspomnianego Margrabiego zabawi czas niejaki w Irun.

ANGLIA.

Londyn dnia 28 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Ogłoszono nareszcie wykaz urzędowy składu Ministerium, które tak długo było przedmiotem niepewności dla wszystkich.

Członkowie Gabinetu są następujący:

W Izbie Wyższej: Lord Kanclerz: Lord Lyndhurst (Pan John Copley); Lord Prezydent: Hrab: Harrowby; Lord Pieczętarz tajny: Xiążę Portland; Kanclerz Xięstwa Lankasterskiego: Lord Bexley; Sekretarz Stanu do spraw zagranicznych: Vice-Hrabia Dudley; Sekretarz Stanu w wydziale osad: Vice-Hrabia Gooderich (Pan Robinson).

W Izbie Niższej: Sekretarz Stanu spraw wewnętrznych: Pan Sturges-Bournes; Prezes bióra handlowego. Pan Huskisson; Prezes bióra kontroli: P. Wynn; Sekretarz wydziału wojny: Vice-Hrabia Palmerston; pierwszy Lord Podskarbstwa i Kanclerz skarbowy: Pan Canning.

Urzędnicy nienależący do Gabinetu: Wielki Admirał: J. K. Mość Xiążę Klarencyi; Wielki Mistrz artylleryi: Margrabia d'Anglesea; Lord Szambelan Dworu Królewskiego: Xiążę Devonshire; Wielki Koniuszy: Xiążę Leeds; pierwszy Sekretarz Lorda Namiestnika Irlandyi: Pan Lamb.

W Sądownictwie: Dyrektor sądów Kanclerskich: Pan John Leech; Podkanclerzy: P. Hart; Prokurator jeneralny: P. Scarlett; Jeneralny Adwokat: P. Tindal.

Jutro o godzinie 2giej po południu, Król Jmć odbierze w Radzie dawnym Ministrom pieczęcie urzędowe, i takowe odda ich następcom; po czém kilku członków nowego gabinetu wykona przed Monarchą przysięgę, i natychmiast zajmie swoje miejsce w tajney Radzie. Urzędy pierwszego Kommissarza w wydziale leśnym, Dyrektora mennicy, i inne drugiego rzędu, nie są jeszcze osadzone.

Cheąc Król Jmć okazać swój szacunek dla Lorda Liverpool, mianował Doktora Jeninson, siostrzeńca jego, Dziekanem w Durham, co przynosi 3000 funtów szterlingów (320,000 zł: pol.) rocznego dochodu.

Słychać, iż Izba Wyższa postanowiła odrzucić bil względem zboża.

Czytamy w Gazetach tutejszych, iż rząd Portugalski domagał się od Hiszpańskiego kategorycznej odpowiedzi względem zebrania tak licznego wojska na granicy. Odpowiedź ta nadeszła dnia 9 b. m. do Lizbony; oświadczone w niej, iż to pochodzi ze zgromadzenia znacznej potęgi Angielskiej i Portugalskiej przy Estremadurze. Jenerał Clinton został wezwany w Lizbonie na posiedzenie Rady gabinetowej, która się wieczorem po jego przybyciu od wojska odprawiła, i trwała do północy.

Tutejsze zgromadzenie Katolików postanowiło niewprowadzać sprawy swojej na teraźniejszy posiedzeniu Parlamentu, a to ze względu na szczególne położenie, w jakim się Pan Canning i inni ich przyjaciele w obu Izbach znajdują.

Zrobiony będzie kanał ztąd do Portsmouth; długość jego wynosić ma 75 mil Angielskich, szerokość 150 stóp a głębokość 30 stóp. Kosztować będzie 4 miliony funt: szter: (160 milionów zł: Pol.) i przez 4 lata zatrudni 20,000 robotników.

Z palącego się pagórka w Weymouth wychodził dnia 23 b. m. ogromny tuman dymu, który przez perspektywę widziano w odległości 6 mil, chociaż powietrze nie było zupełnie czyste.

Vice-Prezydent Kolumbijski Santander, ubolewa w liście pisanym do Prezesa tamecznego senatu Baralte, iż ten niechce tymczasowie przyjąć steru interessów krajowych. Oświadcza oraz, iż ze względu tak na swoje zdrowie, jako też na obecny stan Kolumbii, musi złożyć swój urząd. Nie mógł on wtedy wleźć o złożeniu urzędu przez Boliwara.

Dnia 4 maja.

Dzisiejsza Gazeta Dworska donosi o mianowaniu członków Rady Admiraliczyney przez Xiążęcia Klarencyi.

Dowodem wielkości handlu wewnętrznego Zjednoczonych krajów północno-Amerykańskich, jest wiadomość umieszczona w tamecznych Gazetach, iż do samego miasta Cincinnati, stolicy prowincyi Ohio, gdzie jest blisko 3000 mieszkańców, przybyło i wypłynęło 21 statków parowych, mających 4310 beczek ładunku. Naymniejszy z nich miał 60, a największy 400 beczek ładunku. Na statku parowym the Fame, płynącym z Pittsburga w Pensylwanii, znajdowało się 102 dział i 80 beczek kul dla floty Zjednoczonych krajów na morzu Zachodnio-Indyjskiem. Statek parowy Grampus jest podobno największym ze wszystkich okrętów; prowadzi bowiem 3000 beczek ładunku w górę rzeki Missisipi.

Według doniesień z Kalkuty pod d. 24 listopada, spodziewano się codziennie śmierci Scindiaha, jednego z najzaciętszych i najpotężniejszych przeciwników władzy Angielskiej. Ze zaś sposób myślenia syna i następcy jego nie jest także pewnym, wydano więc rozkaz, aby w górnych prowincyiach Indostanu zebrano się 30,000 wojska.

NIEMCE.

Lipsk dnia 6 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Gazeta tutejsza umieszcza następujące uwiadomienie:— „My Antoni Klemens Teodor, z Bożej łaski Król Saski i t. d. Gdy Bóg Wszechmocny podług niedocieczonych swych wyroków dziś rano powołał z doczesności Najjaśniejszego, Naypotężniejszego Króla i Pana, Fryderyka Augusta, Króla Saskiego i t. d. Naszego nayukochańszego Brata, z największym smutkiem domu jego i wszystkich poddanych, a przez zgon jego, kraje Królestwa Saskiego, stosownie do istnących praw sukcesyjnych domu Królewsko-Saskiego, spadły na Nas, i My też objęliśmy rząd Królestwa wraz z częścią Królewsko-Saską Margrabstwa wyższej Łuzacyi, wzywamy przeto wierne Stany jego, urzędników publicznych, i ogólnie wszystkich poddanych i mieszkańców wszelkiego stanu i godności, aby odtąd uznawali Nas za swego prawego Monarchę, i okazywali Nam niewzruszoną wierność i należne posłuszeństwo, jak

przystoi poddanym znającym swoje powinności dla władzy krajowej i zwierzchności od Boga ustanowionej. Żeby zaś przez ten wypadek tok interesów rządowych i sądowych nie był przerywany, rozkazujemy więc, aby wszystkie Kolegija i władze w całym Królestwie, odbywały dalsze swoje czynności, jak należy, aż do późniejszego naszego postanowienia, i odtąd urzędowe ekspedycje wydawały pod imieniem Naszym i tytułem, jak jest przepisano, a w pieczętowaniu, używały dotychczasowych pieczęci, dopóki im nowe zrobić się mające przysłać nie będą. — Działo się w Naszym mieście stołecznym *Dreźnie* dnia 5 maja 1827 r. *Antoni*, Król Saski. Hrabia *Einsiedel*. Dr. *Karol Chrystyan Kehlshütter*.

P R U S S Y.

Berlin dnia 12 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Cesarsko-Rossyjski Rzeczywisty tajny Radca i Sekretarz Stanu, Hrabia *Capo d'Istria*, przybył z *Paryża* do tutejszej stolicy.

Dwór tutejszy włożył dziś na 3 tygodnie żałobę z powodu zgonu Króla Jmci Saskiego.

H I S Z P A N I J A.

Madryt dnia 20 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Policja rozpoczęła śledztwo rozruchów w Katalonii; zdaje się, iż do nich są wplątane trzy znakomite osoby.

Główna kwatera wojska naszego obserwacyjnego, posunęła się znowu do *Caceres*; jeden półk gwardyi pieszej stoi za *Truxillo*. Słychać, iż wojsku temu braknie pieniędzy i żywności.

Wielkorządcy Andaluzji i Granady przypisują rozruchy w tych prowincjach zbiegłym do *Gibraltaru* i Portugalii Hiszpanom, którzy mimo użytych środków, porozumiewają się z niechętnymi mieszkańcami w Hiszpanii.

T U R C Y A.

Stambuł dnia 10 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Pierwszy oddział floty Porty, składający się z 15 okrętów różnej wielkości, wypłynął dnia 3 b. m. pod rozkazami *Riala Beya* (trzeciego Admirała) do *Gallipoli*, gdzie nabrać ma sucharów, innej żywności i prochu. Drugi oddział pod rozkazami Seraskiera floty *Tahir Baszy*, odpłynął stąd po świętach *Bairamu*. Nowy oddział regularnego wojska, blisko 1600 ludzi wynoszący, wyruszył także stąd niedawno do *Laryssy*.

W końcu z. m. przybyli tu nowi Serwianscy Deputowani, dla zastąpienia dotąd tu bawiących. Przez nich nadeszła wiadomość o śmierci Biskupa *Belgradzkiego*, którą *Patryarcha Grecki* Porcie udzielił i zażądał jej rozkazów względem mianowania jego następcy.

Według ostatnich doniesień z *Smyrny* pod d. 4 b. m. *Reszyl* Basza utrzymywał swoje stanowisko pod *Atenami* przeciw częstokwom napadom Greków; nie powiodło mu się jednak dotąd wyprzeć ich z okopów nad *Pireus* i *Phalerus*. Nęcza w *Akropolis* zwiększa się codziennie, równie jak choroby osady. Jak dalece powiodło się usiłowaniom Lorda *Cochrane* i Jenerała *Church* zagodzić wamię pomiędzy obiema narodowemi zgromadzeniami w *Hermione* i *Eginie*, niema wiadomości. Najnowszy 36 *Ner Powszechnej Gazety Greckiej* pod d. 24 marca, który tu przez *Smyrnę* nadszedł, nie o tém nie wzmiankuje.

Od granic tureckich 21 kwietnia.

Zgromadzenie narodowe w *Kastro* wysłało 3 członków do *Karaiskakiego*, z powinszowaniem wielkich przysług uczynionych Grecji, i ofiarowaniem środków do uzupełnienia zwycięstw, już odniesionych. Poselstwo to ma z sobą sumę w go-

towiźnie, uzbieraną z dobrowolnych składek członków zgromadzenia. Wspomniane zgromadzenie przesłało *P. Stratford-Canning*, Posłowi w *Stambule*, adres, podpisany przez 110 Deputowanych, dziękując mu za wszystko, co chce uczynić dla pomysłności Greków, i razem oświadczając, iż Grecy postarą się nieprzyjmować nigdy *Hospodarów*, i że *Morea*, wyspy, Grecya *Wschodnia* i *Zachodnia* muszą pozostać niepodzielne.

Seraskier przewidując zbliżającą się ze wszech stron burzę; wezwał znowu osadę warowni *Akropolis*, aby się poddała, i ofiarował jej: 1) wolne wyjście z bronią i bagażami; 2) zapłatę zaległego żołdu; 3) 1000 piastrow *Tureckich* każdemu żołnierzowi oprócz żołdu. Ale Grecy odrzucili jego propozycje, podobnie jak dawniejsze. Położenie Seraskiera nie jest lepsze, jak wspomnianej osady; nie wątpi on, iż głowa jego spadnie, jeśli dozna porażki pod *Atenami*; używa więc wszelkich sposobów, aby wzbudził męstwo w wojsku swoim. Dnia szóstego marca kazał rozdać znaczną ilość rumu żołnierzom swoim i przyrzekł po 500 piastrow każdemu, kto mężnie podczas szturmów do trzech wież walczyć będzie. Spojeni, chciwością i fanatyzmem podburzeni Turcy, bili się ze wściekłością; ale usiłowania ich były nadaremne. Nazajutrz widząc Grecy, iż w stanowisku swoim nie mogliby się utrzymać, wysadzili trzy wieże na powietrze, i cofnęli się za szanice. W czasie bitew d. 4 i 6 marca osada warowni uczyniła wycieczkę, i zabrała nieco żywności, a szczególnież znaczną ilość drzewa, którego naybardziejziej potrzebowała.

Lord *Cochrane* stara się szczególnież, aby obojha powołane z sobą zgromadzenia narodowe w *Eginie* i *Kastrizie* brały się w trzecim jakim miejscu. Miał także przełożyć, iż pierwszym celem wszystkich Greków powinno być użycie dostatecznej potęgi na oswobodzenie *Aten*, a potem działanie przeciw *Negreptom*. Obiecano czynić wszystko, co tylko można, dla uskutecznienia tego planu, ile że warownia ateńska długo utrzymałaby się nie mogła. Wezwano *Kandyotów*, rozproszonych na wyspach, aby się zbrali w *Zea*. Statek parowy grecki zdobył dwa okręty kupieckie tureckie płynące z żywnością.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Na wyspach *Zandwichskich*, pomnożyła się teraz ludność Chrześcijańska do 1,000 dusz. Ci Chrześcijanie są zamieszkali w *Hanamera*, w stolicy teraźniejszego Króla *Koriamaka*, który im kazał wystawić piękną kaplicę z ciosowego kamienia. W temże mieście założono także instytut szkolny, w którym 1800 dzieci tamiecznych mieszkańców pobierają nauki, oprócz tego 14,000 dzieci uczy się czytać w wioskach; między nich rozdano już 13,000 książek, których treść zawiera wyciąg z pisma świętego. (*Kur. Warsz.*)

Numer 4 *Dziennika Wileńskiego* zawiera następujące materje:

LITERATURA NADOBNA. Ryp-van-Winkl. powieść gminna *Wasingtona Irwina*. *Batyra*. ballada, *Al. Chodźki*. Nadzieja z *Szyllera* *Juliana Korsaka*. — HISTORIA NAUK. Stóletni obchód założenia Cesarskiej Akademii Nauk w *St-Petersburgu*. Mowa Prezydenta Akademii. — Mowa *P. Fussa*, sekretarza dożywotniego. — HISTORIA. Poselstwo *Krzysztofa Xięcia Zbarskiego* do Turcyi w 1622 r. *Ciężki*. — STATYSTYKA. Stan ludności miasta *Rygi*. Niektóre szczegóły o *Warszawie*. — CHEMIA. O szczególnej substancji w wodzie morskiej. — NAUKI STOSOWANE. Rys systematyczny pszczelnictwa *Barona Ehrenfels*. Dodatek *Plumacza*. (*Rycina* przy *Nrze* następującym). Sposób oznaczenia największego stosunku alkoholu, jaki można otrzymać z pewnej danej wagi zboża przez *P. Körte*, prof. *Inst. Mögelin*. O wodzie we względzie technicznym. — NOWINY NAUKOWE. Posiedzenie publicznego Tow. Król. *Warsz. Przyj.* Nauk: Zagajenie. O zadaniach Ofiary. *Nekrologi*: *Este*. *Manzour*. *Steigentesch*. *Gifford*. *Masois*. *Kruse*. *Soltan*. *Spener*. *Hartmann*. *Laplace*. *Wenewitinow*. *Beethoven*. *Lavaux*. *Brochio*. Nowe dzieła polskie.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora*. *Andrzej Buchariski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler*.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 56.

Wilno dnia 15 Maja r. s. 1827 Roku.

2 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, ошъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеся: что въ ономъ продаеся съ аукціоннаго публичнаго шорга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе, Маіорши Вѣры Михайловны Дурновой, состоящее Вишебской Губерніи Невельскаго повѣтна при селѣ Дубникъ дворовыхъ 3, въ деревняхъ Репицахъ 13, Боровой 10, Подбельми или Харняхъ за исключеніемъ 10, 20, Журовахъ 14, Хобняхъ или Ланяхъ 30, и шого 90, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года въ сентябрѣ мѣсяцъ первый 15, второй 20 и прерій 22 числѣ. Желающія купити имѣніе сіе, могутъ являеся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудсвенное время, и видити въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣтоспи. Экспедишоръ Осмоловски.

2 Rada Opiekunicza St. Petersburga Cesar-skiego Domu wychowania ninieyszém ogłasza: iż w niey przedaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany w ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Majorowej Wiery Michajłowny Durnowej, położony w Witebskiej Gubernii w Newelskim powiecie w wiosecce Dubnicy dwornych 3, we wsiach Repiszczach 13, Boro-wey 10, Podbietyimi albo Charniach po wyłączeniu 10, — 20, Żurowach 14, Chobniach albo Łachniach 30, w ogóle 90 męzkiej płci dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targów terażnieyszego roku w miesiącu septembrze: iszy 15, 2gi 20, a trzeci 22; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicznej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę sprzedażnego prawa. Expedytor Osmołowski.

2 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, ошъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеся: что въ ономъ продаеся съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе помещика Станислава Онуфриевича Поржецкаго, состоящее Вишебской Губерніи Невельскаго Повѣтна въ селѣ Боробѣвъ дворовыхъ 5, въ деревняхъ: Пуницахъ 12, Худяковъ 16, Туманяхъ 20, Минневъ 35, Шапининъ 22, Карпинъ 10, и шого 120 душъ мужеска пола писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года въ сентябрѣ мѣсяцъ первый 15, второй 20, и прерій 22 числѣ. Желающія купити имѣніе сіе, могутъ являеся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудсвенное время, и видити въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣтоспи. Экспедишоръ Осмоловски.

2. Rada Opiekunicza St. Petersburga Cesar-skiego Domu Wychowania ninieyszém ogłasza: iż w niey przedaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany w ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek obywatela Stanisława Onufryewicza Porzeckiego, położony w Witebskiej Gubernii w Newelskim Powiecie, we wsi Worobjewie dwornych 5, we wsiach Puniszczach 12, Chudia-kowie 16, Tumaszech 20, Miszniewie 35, Szczatyninie 22, Karpinie 10, w ogóle 120 męzkiej płci dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzo-

nymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targów terażnieyszego roku w miesiącu septembrze: iszy 15, 2gi 20, a trzeci 22; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicznej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę sprzedażnego prawa. Expedytor Osmołowski.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątności Sopuncach ustalony, skutkiem Remissy Sądu Ziemskiego Lidzkiego w roku 1827 marca 17 nastaley, w dniu 20 apryla do majątności Sopuncow w konplecie przybywszy, administracyą majątku Sopuncow Kazimierza i Katarzyny Korzeniewskich ustalił, akta kalkulacyi, weryfikacyi i inkwizycyi między kredytoremistawającemi i niestawającemi oraz dziedzicami przeznaczył, dzień 14 junii terażnieyszego roku na expedyowanie nie czyniąc uwagi na niestanność zakreslił, komportacyą na dzień 14 maja terażnieyszego roku na wszystkich kredytoraх i dziedzicach znał i złożyć oną do Kancelaryi swojego Sądu w majątności Sopuncach pod karą sprzeciwieństwa nakazał. Ażeby zatym mająjący pretensorstwo do majątności Sopuncow o takowym postanowieniu byli zawiadomieni, ninieyszą awizacyą dla trzykrotniego ogłoszenia umieszcic w Kuryerze Litewskim udeterminował. Datt. 1827 apryla 22 dnia.

Maciej Popławski b. Sędzia Granicz. Guber. Prezydujący.

Leon Wojewódzki b. Sędzia Granicz. P.L. Exdywizor.

Piotr Turski Sędzia Ziem. L. P. Exdywizor. Rejent Józef Makarewicz.

1 Oświadczenie Imieniem W. Abdona Toczyłowskiego Sędz. Grodz. Wileń. zanosie się z następney okoliczności: po zgonie ś. p. Prochora Iwanowa Tytularnego Sowietnika, całkowity jego fundusz summowny, obligami przez rozmaite osoby wydanemi upewniony, i ruchomy, drogą naturalney successyi stał się własnością pozostałego czworga potomstwa, to jest Alexandra Iwanowa Porucznika W. Ross., Zofii w zamęściu Chodźkowej, Pulcheryi w zamęściu za oświadczającym się Toczyłowskim byłey, i Alexandry Iwanowczyny w panienskim stanie zostającey; z pomiędzy wyszczególnionego dopióro rodzeństwa, brat Alexander zrzekł się swojego stopnia na siostry, a zaś Pulcheryia z Iwanówow Toczyłowska schodząc z tego swiata, zostawiła w stopniu swoim nieletniego syna Edwarda Toczyłowskiego, który równy udział z całkowitey successyi po zesłym Iwanowie Sowietniku lubo posięgać powinien, jednakże kiedy jego ciotki postanowiły zagarnąć całkowitą puściznę, z krzywdą nieletniego, i w tém celu robią układy pokatne z kredytoraми zesłego Iwanowa, jakowe bez zgodzenia się i ucześnictwa oświadczającego się, jako naturalnego opiekuna i oycy, że żadnego znaczenia mieć nie będą mogły, iżby przeto do rozdziału Sądowego całkowitey successyi, nikt nie wchodził z WW. Chodźkową i Alexandrą Iwanowowną lub ich Plenipotentem w żadne układy, i obligow zesłemu Sowietnikowi Iwanowowi wydanych nie nabywał, przez ninieysze oświadczenie zapowiadając, dla publi-

czney wiadomości do Gazety Kuryera Litgo
one podaje datt r. 1827 maja 11 dnia.

Abdon Toczyłowski.

Dozwala się drukować. d. 12 maja 1827.
Leon Borowski Cenz.

PROSPECTUS.

Depuis longtemps les hommes éclairés ont
rangé la musique au nombre des beaux arts, et
personne n'ignore avec quelle force elle agit sur
les sens et sur l'âme. Les anciens et plus parti-
culièrement les Grecs, s'étant convaincus de l'in-
fluence salutaire qu'elle exerce sur les mœurs,
estimaient cet art enchanteur, le cultivaient avec
succès, et s'en servaient souvent pour inspirer à
leurs compatriotes l'amour de la vertu et l'enthous-
iasme des grandes actions. — Mais il était réservé
aux modernes, et surtout à nos contemporains
d'élever la musique à un plus haut degré de per-
fection. Dès lors la plus grande complication de
cet art a fait sentir le besoin des méthodes ou é-
coles pratiques, au moyen desquelles on pût se for-
mer le goût et acquérir une belle exécution.

De toutes les écoles modernes les plus re-
commandables, composées pour le Piano-Forte,
celle de Mad. la Marquise de Montgeroult a
gagné le plus de suffrages; elle enseigne une métho-
de tout à fait nouvelle, à la fois fort ingénieuse
et simple, d'après laquelle on acquiert, avec le
moins de peine possible, une parfaite égalité des
deux mains, et par là de la netteté, de la préci-
sion et du brillant dans l'exécution.

En Russie, tandis que la marche progressive
des sciences et des arts est si étonnamment accé-
lérée par les encouragemens et la protection d'un
Gouvernement paternel et éclairé, le goût de la
musique y est aussi devenu plus universel, et dé-
jà nous comptons parmi nos compatriotes des com-
positeurs et des artistes distingués. Mais pour dé-
velopper le talent naissant de la jeunesse, nous
manquons encore d'ouvrages élémentaires de mu-
sique, propres à accélérer et à faciliter les pro-
grès des élèves, car l'ouvrage de Mad. la Marqui-
se de Montgeroult, quelque bon qu'il soit, ne peut
encore remplir cette lacune, étant trop volumi-
neux et trop compliqué pour des amateurs, et
d'ailleurs d'un prix trop exorbitant pour être plus
généralement répandu.

Afin d'applanir ces difficultés, je me suis dé-
cidé à publier mon Ecole pratique pour le Piano-
Forte, et en puisant dans les ouvrages de Mad.
de Montgeroult, de MM. Field, Hummel, Mul-
ler et Charles Czerny, tout ce qui convenait à
mon objet, j'ai tâché de mettre à profit ce que
j'ai appris de M. Field lui-même, d'autant plus
qu'il est connu que cet homme célèbre, à la fois
grand compositeur et grand virtuose en inventant
un système admirable de doigter, a introduit un
genre original d'exécution d'un éclat et d'une for-
ce inconnue jusqu'alors.

Je serai plus que récompensé de mon travail,
si les jeunes élèves, privés des instructions et des
conseils de maîtres habiles, peuvent trouver dans
cette méthode le moyen de parvenir plus promp-
tement et plus sûrement à leur but.

I. P. Kozłowski.

METHODE PRATIQUE POUR LE PIANO- FORTE,

CONDUISANT PROGRESSIVEMENT DES PREMIERS ELEMENS,
AUX PLUS GRANDES DIFFICULTÉS;

Avec un dictionnaire des termes techniques les
plus usités, et des différentes inventions musi-
cales, arrangée d'après les ouvrages des plus cé-
lèbres compositeurs, et ornée du portrait de Field.

D é d i é e

AUX DAMES DE MOSCOU,

PROTECTRICES ECLAIRÉES DES BEAUX ARTS.

La Première Partie contiendra.

Preface. — Sur la pratique. — Du choix de l'in-
strument. — De l'invention du Piano-Forte. —

De la position du corps. — De la position des
mains. — Règles principales pour les élèves.

Chap. I. Exercices élémentaires, pour donner une
dextérité égale à chaque doigt, et pour les ren-
dre dégagés.

Chap. II. Gammes dans tous les tons, par octave,
dixième, et sixte. Gammes chromatiques par
octave, dixième, sixte et tierce mineure.

Chap. III. Gammes variées dans tous les tons.

Chap. IV. Exercices pour acquérir le mécanisme
et la vitesse dans la transposition des doigts.

Chap. V. Exercices pour l'extension des doigts
et pour vaincre différentes difficultés mécani-
ques.

Chap. VI. Exercices d'arpèges, et autres pour
établir l'équilibre des mains.

Seconde Partie.

Chap. VII. Gammes doubles en tierces, diatoni-
ques et chromatiques, exercices avec des no-
tes tenues, exercices en sixtes et en accords.

Chap. VIII. Cadences simples et doubles — Tre-
molo — Mordendo — Appoggiatura.

Chap. IX. Des pédales et leur usage.

Chap. X. Choix de passages difficiles, tirés des
meilleures compositions doigtées d'après la mé-
thode de Mad. de Montgeroult.

Chap. XI. Continuation. — Passages tirés de tous
les concerts de Field, doigtés d'après son sy-
stème.

Chap. XII. Du goût. —

Dictionnaire des termes et des inventions
musicales.

Cet ouvrage sera composé de six livraisons,
qui paraîtront de mois en mois.

Prix de souscription pour chaque livraison,
cinq Roubles en Assig.

Les Personnes qui voudront souscrire d'a-
vance pour tout l'ouvrage ne payeront que 25
Roubles Assig.

On peut s'abonner chez l'Auteur, demeurant
à la Loubianka Maison Schipoff, ou au magasin
de musique de Charles Lehnhold, à l'Plinka,
maison Plotnikoff.

à St. PETERSBOURG, chez Paez, au magasin
de musique.

à VARSOVIE, chez M. Glücksberg.

à VILNA, chez M. Joseph Zawadzki.

Cet ouvrage se trouve déjà sous la presse,
première livraison paraîtra au mois de Jouillet.

PROSPEKT.

Od dawnego już czasu, ludzie oświeceni, u-
mieścili muzykę w rzędzie sztuk pięknych. Komuż
jest tajno, jak silnie ona działa na zmysły i duszę.
Starożytni, a mianowicie Grecy, przekonani byli o
jej zbawiennym wpływie na obyczaje, szacowali
tę zachwycającą sztukę, kształcili ją z pomyslnym
skutkiem, i często jej używali, chcąc natchnąć
w ziomków swoich miłość cnoty i zapał do wiel-
kich czynów. Zostawiono wszakże było później-
szym, a szczególnie nam współczesnym, wzniesienie
muzyki do najwyższego doskonałości stopnia. Od-
tąd najwyższe ukształcenie tej sztuki dało nam
potrzebę metod czyli szkół praktycznych, za po-
mocą których można utworzyć gust i nabyć pię-
knego grania.

Ze wszystkich szkół późniejszych, najwięk-
szej zalety godnych, ułożonych na forte - piano;
szkoła Pani Mążernu natchłubniejsze zyskała po-
chwady; wykłada ona metodę zupełnie nową, łą-
czącą prostotę razem z przedziwną nauką, co spra-
wia z najmniejszym, ile bydy może, utrudzeniem
doskonałą obu rąk równość, a przez to czystość,
precyzję i świetność w graniu.

W Rosyi, gdzie olbrzymi postęp umięta-
ności i sztuk, tak zadziwiającym sposobem jest
przyśpieszany, przez zachęcenia i opiekę mądrego
i ojcowskiego Rządu, gust do muzyki stał się po-
wszechnym i już liczny pomiędzy naszymi roda-
kami, kompozytorów i znakomitych artystów. A
le dla rozwinienia rodzącego się młodzińczego ta-

lentu, braknie nam jeszcze dzieł elementarnych muzycznych, właściwych do przyspieszenia i ułatwienia postępów w uczniach, dzieło bowiem Pani Mążeru, jakkolwiek jest jego wartość, nie może jeszcze zapewnić tego niedostatku, składa się z wielu tomów, jest nadto obszerne dla lubowników muzyki, a poniekąd, zbyt znaczney ceny, żeby upowszechnionem być mogło.

W celu więc zafatwienia tych trudności, postanowiłem wydać Szkołę Praktyczną na fortepiano: czerpałem z dzieł Pani Mążeru, PP. Filda, Humla, Millera i Karola Czernego; wszystko, cokolwiek tylko przedmiotowi mojemu odpowiedniem było; starałem się przytém korzystać z tego, czego się nauczyłem od samego Filda, a to tćm bardziej, iż jest wiadomo, że ten mąż sławny, razem wielki kompozytor i wielki artysta, zadziwiający wynalazł systemat układu palców, wprowadził oryginalny rodzaj grania ze świetnością i mocą, dotąd nikomu nieznaną.

Nad wartość pracy mojej wynagrodzony zostanę, jeżeli młodzi uczniowie, pozbawieni nauki i rad zdolnych nauczycieli, znaleźć będą mogli w tej szkole, pewniejszy i prędzsy sposób osiągnięcia swojego celu.

J. P. Kozłowski.

SZKOŁA PRAKTYCZNA NA FORTE-PIANO,

PROWADZĄCA STOPNIAMI OD NAYPIERWSZYCH POZATKOW DO NAYWIEKSZYCH TRUDNOŚCI;

Ze słownikiem nazywanych wyrazów technicznych, oraz różnych muzycznych wynalazków, ułożona podług dzieł naysławniejszych kompozytorów i ozdobiona portretem Filda,

poświęcona

DAMOM MIASTA MOSKWY

ŚWIATŁYM OPIEKUNKOM SZTUK PIĘKNYCH.

Część pierwsza.

Przemowa. — O praktyce. — O wyborze instrumentu. — O wynalezieniu fortepiana. — O ułożeniu postaci. — O położeniu rąk. — Prawidła ogólne dla uczniów.

Rozdział I. Ćwiczenie elementarne, dla nabycia równey w każdym palcu zręczności, tudzież, ażeby się palce swobodniey między sobą rozłączały.

Rozdział II. Gammy ze wszystkich tonów, przez oktawy, decymy i sexty. Gammy chromatyczne przez oktawy, decymy, sexty i tercye minor.

Rozdział III. Waryacje z Gamm przechodzące przez wszystkie tony.

Rozdział IV. Ćwiczenie dla nabycia mechanizmu i szybkości, w przekładaniu palców.

Rozdział V. Ćwiczenie dla rozciągłości palców i przewyciężenia różnych mechanicznych trudności.

Rozdział VI. Ćwiczenie arpedżów, oraz inne dla nabycia równowagi rąk.

Część druga.

Rozdział VII. Gammy podwójne tercye, dyatoniczne, i chromatyczne, exercycye z trzymaniem notami, tudzież exercycye sext i akkordów.

Rozdział VIII. Trylle pojedyncze i podwójne — Tremolo — Mordendo — Appodżatura.

Rozdział IX. O pedałach i ich użyciu.

Rozdział X. Wybor trudnych passażów, wyjętych z lepszych kompozycji, układu palców, podług metody Pani Mążeru.

Rozdział XI. Ciąg dalszy — Passaże wyjęte ze wszystkich koncertów Filda, z własnem jego oznaczeniem układu palców.

Rozdział XII. O guście.

Słownik wyrazów i wynalazków muzycznych.

Dzieło to składać się będzie z sześciu oddziałów, każdy oddział co miesiąc wyjdzie na jaw.

Cena prenumeraty na każdy oddział, pięć rubli assygnacyjnych.

Osoby życzące prenumerować z góry na całe dzieło, opłacą tylko 25 rubli assygn.

Można prenumerować u autora mieszkającego na Łubiance w domu Szypowa, lub w maga-

zynie muzycznym Karola Lenholda, na Ilincę, w domu Płotnikowa.

W St. Petersburgu, u Paeza, w magazynie muzycznym.

W Warszawie u M. Glücksberga.

W Wilnie u Józefa Zawadzkiego.

Dzieło to już jest w druku. Pierwszy oddział w miesiącu lipcu wyjdzie zpod prassy.

Dozwala się drukować. Dnia 4 maja 1827 r.
Leon Borowski Cenzor.

2. Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MO-SCI Samowładnego Wszech Rosyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nastąpił dnia 27 maja przeszłego 1825 roku w Sądzie Głównym Witebskim 2. Departamentu i Ukazem Rządzącego Senatu marca 11 dnia terażniejszego 1827 potwierdzoną Remissą przeznaczony; oraz w stosowność pierwszo-zjazdowego w tymże Exdywizorskim Sądzie pod dniem 13 lipca 1825 roku zapadłego wyroku, niemniej w przewodnictwem wyniesionego urzędowego obwieszczenia, w Miasteczku Kraślawiu w Pcie Dyneburskim Białorusko-Witebskiej Gubernii od dnia 27 następującego miesiąca maja terażniejszego 1827 roku agitować się mający, UU. Julii z Hrabów Brzostowskich Hr. Platerowej b. Chorążney Pttu Dziśnieńskiego łóżywotniczej majętności Wianuży, Biskupowi i Kawalerowi Waleryanowi Kamionce, Konstantemu X. Ogińskiemu, sukcesorom Stolnika Kamińskiego, XX. Missyonarzom Wileńskim, X. Tomaszowi Borowskiemu, Bazyliańskom Połockim, Sekretarzowej Jurceńkowej, Maryannie Wysockiej, Helenie Isajewiczowej, Adamowi Hr. Platerowi, Antoninie z Sołtanów Hr. Platerowej, Marszałkowi Sielawie, sukcesorom Matensza Boguckiego, Prezydentowi Ambrożemu Korsakowi, Franciszkowi Swierżewskiemu, Porucznikowi Antoniemu Borysewiczowi, Podkomorzemu Michałowi Odyńcowi, Prezydentowi Janowi Boufałowi, Józefowi Mierzejewskiemu, Jakubowi Koratkiewiczowi, Michałowi, Wincentemu, Jakubowi Trapszom, Michałowi Paszkiewiczowi, Dziśnieńskim kupcom: Szłomie Elfromowi Neysztelowi, Izraelowi Lewinowi, Szłomie Szynkmanowi i Jankielowi Wittembergowi, oraz dalszym kredytorom zeszłego Seweryna Hr. Platera b. Chorążego Pttu Dziśnieńskiego, tudzież: Benedyktowi i Maryannie Swiderskim, Józefowi Piątkowskiemu, Józefowi i Jakubowi Rzeczyckim, Franciszkowi Żołnierowiczowi, Janowi i Annie Malkiewiczom, Ludwikowi Ihnatowiczowi, Michałowi Mirskiemu kredytorom i zastawnikom, jak również Gabryelowi Bartoszewiczowi i Szwelowi Hercykowiczowi mieszkańcom Głębockim tegoż Seweryna Hr. Platera dłużnikom, z powodztwa nieletnich, Adama i Seweryna braci oraz Zofii siostry Hr. Platerów Chorążego Seweryna Platera sukcesorów, w assystencyi ich naturalnych i sądownie potwierdzonych opiekunów, Józefa i Kazimierza Hr. Platerów wydlesiony oto: gdy wyżej wspomnianym Remissynym Sądu Głównego Witebskiego wyrokiem fundusz żałujących po zeszłym ich oycu s. p. Chorążym Sewerynie Platerze spadły, wszelki ruchomy i leżący szczególnie: Drydżmnyża w Pcie Dyneburskim Białorusko-Witebskiej Gubernii, oraz dom murowany w miasteczku Kraślawiu, położenie mające, a w niewystarcze-

niu tych i majątność Wianuża w Pcie Dziśnieńskim Mińskiej Gubernii położona, celem jednoczasowego uspokojenia dziada i oycy żałujących realnych kredytorów, na taxę i exdywizyą przeznaczonemi zostały, i gdy w tym widoku wszystkie prawne dyllacye wyszły, inwentarya i pomiar dóbr pod taxę idących już są ułatwione; przeto żałujący wszystkich wierzycieli i dłużników przed Sąd Exdywizorski pozywając proszą: Podług przepisów Remissy wszystkim z wyżej pomienionych stawającym kredytorom, rzetelne i prawne dopominki mającym, ze wszelkiego po oycu żałujących spadłego majątku rychłej i jednoczasowej satisfakcyi domierzenia. Na niestawających zaś amissy zapisania. Również dla zwiększenia masy funduszu na pozowanych dłużnikach chociażby pod ich niestanność, wypadających należności przysądzenia; nakoniec tego wszystkiego co z porządku prawa wypadać będzie decydowania.

Roku 1827 kwietnia 27 dnia Woźny niżej podpisany zeznaje, iż z niniejszym Autentykiem zgodną kopią Pozwu z instancyi nieletnich Adama i Seweryna braci, oraz Zofii siostry Hr. Platerow w assistencyi ich naturalnych i Sądownie potwierdzonych opiekunów JWW. Józefa i Kazimierza Hr. Platerów przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Miasteczku Krasławiu w Pcie Dyneburskim Białorusko-Witebskiej Gubernii agitować się mający wyniesionego w Mieście Dyneburgu do drzwi Izby Sądowej przybiłem oczywiście. Antoni Wojenski Woźny Pttu Dyneburskiego.

Roku 1827 mca apryla 27 dnia przed Aktami Ziem. Pttu Dyneb. stawając osobiście Woźny tegoż pttu Antoni Woyński kwit swój rellacyyny podanego pozwu w Aktach zeznał.

Przyjąłem Jan Gizbert Ziem. pttu Dyneb. Regent.

Roku 1827 mca kwietnia 27 dnia Woźny niżej podpisany zeznaje, iż z niniejszym autentykiem zgodną kopiją pozwu z instancyi nieletnich Adama i Seweryna braci oraz Zofii siostry Hr. Platerow w assistencyi ich naturalnych i sądownie potwierdzonych opiekunów, JWW. Józefa i Kazimierza Hr. Platerów przed Sąd Taxatorsko-exdywizorski w Miasteczku Krasławiu Pcie Dyneburskim Białorusko-Witebskiej Gubernii agitować się mający, wyniesionego, w Mieście Dziśnie do drzwi Izby Sądowej oczywiście przybiłem. Datt ut supra.

Józef Ihnatowicz Woźny Powiatu Dzieś.

Roku 1827 miesiąca apryla 29 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Powiatu Dziśnieńskiego, stanawszy obecnie Jmć Pan Woźny Ihnatowicz kwit tego Pozwu urzędownie zeznał. Przyjęto i do xiąg wpisano przy Skarbowey pieczęci poświadczają się.

Donat Truchsses Trochlic Regent Ziem. Pttu Dziśnieńskiego.

Dozwolono drukować dnia 9 maja 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

Floryan Chrucki, Ludwik Makowiecki, Justyn Chomski Dekretem Remissyynym Witebskiego i rezolucyą Mińskiego Głównych Sądów przeznaczeni Urzędnicy.

2 Oznajmujemy tym naszym Urzędowym obwieszczeniem listem, wszystkim zeszłego Seweryna Hrabi Platera b. Chorążego Pttu. Dziśnieńskiego a dziś jego następców, nieletnich Adama

i Seweryna braci, oraz Zofii siostry Hrabiow Platerow wierzycielom i różnego tytułu do masy ich funduszu pretensorom, niemniej teyże masy dłużnikom; iż na skutek Remissyynego w Sądzie Głównym Witebskim 2go Departamentu pod dniem 27 mca maja przeszłego 1825 roku zapadłego i przez Rządzący Senat zatwierdzonego; oraz pierwszo-zjazdowego w Sądzie Exdywizorskim w majątności Drydzmuży w Pcie Dynersbarskim pod dniem 15m julii tegoż 1825 roku nastąłego wyroków; my w górze wyrażeni Urzędnicy od daty dzisiejszej za niedziel cztery to jest dnia 27 następującego mca maja terażniejszego 1827 roku do przeznaczoney sądu Exdywizorskiego Jurizdyki Miasteczka Krasławia w Pcie Dyneburskim Białorusko Witebskiej Gubernii położonego, niezawodnie przybędziemy i ostatecznym całej sprawy konkursowej, jako już po wyszłych prawnych dyllacyach i spełnionym dobr pod taxę idących wymiarze, bez żadnych dalszych odkładów, nie zważając na niczyją niestanność, rozsądzeniem zajmujemy się; przeto, iżby wszyscy zeszłego Seweryna Hrabi Platera b. Chorążego Pttu. Dziśnieńskiego a dziś jego następców wierzyciele i jakiegokolwiek stosunki mający, pod utratą swych należności, oraz dłużnicy pod obawą zaocznego wskazu do Sądu Exdywizorskiego w Miasteczku Krasławiu odbywać się, mającego na oznaczonym terminie stawali, ostrzegamy.

Roku 1827 miesiąca kwietnia dnia 27 Woźny zeznaje iż z autentykiem zgodną kopiją takowego urzędowego obwieszczenia w sprawie nieletnich Adama i Seweryna braci, oraz Zofii siostry Hrabiow Platerow pod assistencyą ich opiekunów przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w miasteczku Krasławiu w Pcie Dyneburskim Białorusko Witebskiej Gubernii odbywać się mający, po wszystkich wierzycieli i dłużników na instancyą JWW. Hrabiow Platerów do drzwi Izby Sądowej w mieście Dyneburgu oczywiście przybiłem.

Antoni Wojenski Woźny Ptt. Dyneburskiego.

Roku 1827 mca kwietnia 27 dnia przed Aktami Ziem Pttu. Dyneb. stawając osobiście Woźny tegoż Pttu. Antoni Woyński wyżej wyjaśnione urzędowe obwieszczenie do Akt podał. Przyjąłem Jan Gizbert Ziem. Pttu. Dyneb. Regent.

Roku 1827 mca kwietnia 27 dnia Woźny niżej podpisany zeznaje, iż z niniejszym autentykiem zgodną kopiją takowego urzędowego obwieszczenia w sprawie nieletnich Adama i Seweryna braci, oraz Zofii siostry Hr. Platerow pod assistencyą ich opiekunów przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w miasteczku Krasławiu w Pcie Dyneburskim Białorusko-Witebskiej Gubernii odbywać się mający, po wszystkich wierzycieli i dłużników na instancyą JWch Hr. Platerow, do drzwi Izby Sądowej w mieście Dziśnie oczywiście przybiłem datt. ut super.

Józef Ihnatowicz Woźny Pttu. Dziśnie.

Roku 1827 miesiąca apryla 29 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemstwa Powiatu Dziśnieńskiego stanawszy obecnie JPan Woźny Ihnatowicz, kwit takowego obwieszczenia urzędownie zeznał. Przyjęto i do xiąg wypisano, przy Skarbowey Pieczęci poświadczają się.

Donat Truchsses Trochlic Regent Ziem. Pttu. Dziśnie.

Wilno dnia 15 Maja r. r. 1827 Roku.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-SKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc., etc., etc.

Uurr. Stanisławowi Węgrzeckiemu Sędziemu Appelacyjnemu Królestwa Polskiego exekutorowi testamentu ś. p. Xawerego Michała Bohusza Kanonika i Prałata Katedry Wileńskiej, Michałowi Grafovi Walickiemu Podstolemu Koronnemu, Kornelemu Walickiemu Kawalerowi Krzyża Maltańskiego, Janowi Węgrzeckiemu Jenerałowi, Franciszkowi Wołkowickiemu b. Prezydentowi Granicz. Grodzieńsk., Benedykcie z Glindziezow imo voto Romerowej in post Wołodkiewiczowej Assesorowej Sądu Głggo Grodzień., Józefowi Wołyncewiczowi; Dymitrowi synowi, Natalii i Elżbiecie córkom Wysoczynom, successorom zeszcley Fryderyki z Vietinhofow Wysoczynowej Koll. Sowietnikowej, z dokładem ich oycy i naturalnego opiekuna Piotra Wysoczyna; Janowi Zachowi Sowietnikowi Izby Skarbowey Grodzień., Janowi Zawiszy, Stanisławowi Zienkowiczowi, Alexandrowi Zygmuntowskiemu Inspektorowi Apteki łazaretowej Grodzień., Róży z Zaniewskich Terpiłowskiej Marszałkowej Sokolskiej, Helenie z Zaniewskich de Glasser Majorowej Woysk Pruskich, niemniej Kazimierze Zaniewskiej w panińskim zostającej stanie, successorom zeszcley Antoniego Zaniewskiego Oberamptmana Sokolskiego; Stanisławowi Trębickiemu Pułkown. Woysk Polskich i Kawalerowi, Kalixtowi Trzeciakowi, Rudolfowi Hrabii Tyzenhauzowi; Janowi Virionowi Podkomorzemu Grodzień. i Kawalerowi, w stopniu własnym, tudzież w imieniu Alexandra brata i Józefy siostry nieletnich Virionow działającemu; Jakóbowi i Róży Vobbe małżonkom, Zofii z Lachnickich Sadłuckiej, przy assistencyi jej męża Wincentego Sadłuckiego b. Deputata wywodowego z Pttu. Grodzień., Janowi Sarosiekowi i jego córce Joannie Sarosiekownie dzisiay w zamęściu Kulwiewowey, Ignacemu Sagajłowi, Woyciechowi Siezieniewskiemu, Antoninie Sokołowskiej, Jerzemu Steckiewiczowi, Woyciechowi Swierzbinskiemu, Antoniemu i Johannie z Sobolewskich Symonolewiczom Kolleg. Sowietnikom, Janowi Szczerbie; jakichkolwiek bądź imion Szpakowskim; Dominikowi Rakowskiemu Majorowi Woysk Rossyyskich, Franciszkowi Rineck; Janowi synowi, Helenie i Maryannie córkom, nieletnim Romanowskim successorom zeszcley Macieja Romanowskiego Rottm. Woysk Rossyyskich, przy assistencyi opieki działającym; Ludwikowi Romerowi, Ferdynandowi Rószczycowi b. Adwokatowi Sądu Głggo Grodzień., Ignacemu Roszkowskiemu Sędz. Granicz. Grodz., Janowi Gwalbertowi Rudominie Członkowi Kommissyi edukacyney wileń., Michałowi Rząśnickiemu, Benedyktowi Pawłowskiemu Adwokatowi Sądu Głggo Grodzień., Jerzemu Pawłowskiemu, Hieronimowi i Maryannie Połubińskim, jakichkolwiek bądź imion następcem po Maryannie z Postolskich Rymkiewiczowej, Agacie Naramowskiej, Antoniemu Maciejewskiemu, Karolowi i Zofii Müllerom małżonkom,

Marcie Antoninie z Trębickich Lachnickiej pułkownikowej Woysk Polskich, Weronice z Kiełpszów Lachnickiej Marszałkowej Wileńskiej, Anieli z Trębickich Lachnickiej, Kamerjunkturowej Dworu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Magdalenie de domo Coppi Michałowej Lachnickiej Prezydentowej Sądu Granicz Appel. Grodzień., Franciszkowi Lachnickiemu Rotm. woysk Rossyyskich i Kawalerowi, Magdalenie Lenkiewiczowej, Janowi Kaluchiewiczowi, Dominikowi i Elżbiecie Kopciom małżonkom, Cypryanowi i Hektorowi Kiełczewskim successorom zeszcley Bogumily z Ihnatowiczów Kiełczewskiej, w assistencyi ich prawney opieki, Józefowi Kobylińskiemu Sędziemu Granicz. Nowogródz., Janowi Koniuszewskiemu Sędz. Gran. Wołkowysk., Xiędzu Michałowi Kowalewskiemu Proboszczowi Olekszyckiemu, Janowi i Adamowi Kozłowskiemu dzierżawcom dóbr koronnych w Obwodzie Białostockim, Kazimierzowi synowi, Józefie córce Kreybichom, successorom zeszcley Kazimierza Kreybicha Prezydenta miasta Grodna, Józefowi Krupowiczowi Szambelanowi b. Dworu Polsk., Xaweremu i Henryecie Kuncewiczom, Bazylemu Pruss Kowalewskiemu, Jakóbowi Janowiczowi Kapitanowi; jakichkolwiek bądź imion Januszkiewiczom Regentom, Marcinowi Jodkowskiemu, Józefowi Jurowskiemu, Janowi Juszkiewiczowi, Ruffinowi Ilnickiemu Assesorowi Sądu Niższego Grodzień., Michałowi Jankowskiemu Sztabs-Kapitanowi woysk Rossyyskich, Wincentemu Janowskiemu Regentowi Sądu Głggo Grodzień., Xiędzu Ignacemu Hłodkowskemu, Józefowi Hrudzinie, Helenie de Glasser Majorowej woysk Pruskich, Tomaszowi Gorlewskiemu, Michałowi Grafovi Dziekońskiemu b. Prezydentowi Sądu Głggo Grodzień. i Kawalerowi, Romualdowi Dankiewiczowi Sędziemu Granicz. Gubernii Grodzień., Bazylemu i Rozalii Dymowikom, Maciejowi Daszkiewiczowi, Józefowi Babeckiemu Porucznikowi, Leopoldowi Bachrowi lub jego successorom, Aloizemu Bronicowi b. Prezydentowi Grodz. Wołkowys lub jego successorom, Xiędzu Epifanemu Widuckiemu przełożonemu i całemu Konwentowi XX. Bernardynow Grodzieńskich, Annie Bóykownie przełożoney i wszystkim Pannom Bazylianom Grodzieńskim, Władysławowi Kozakiewiczowi przełożonemu i całemu konwentowi XX. Karmelitow Bosych Wileńskich, Angeli Rogalewiczównie przełożoney i wszystkim Pannom Bernardynkom Grodzień., Xiędzu Bazylemu Połońskiemu Opatowi i całemu Konwentowi XX. Bazylianow Grodzień., Melchiorowi Grube Tytularnemu Sowietnikowi w stopniu Melchiora Eynarowicza, Waleryanowi Kudorowskiemu Pisarzowi Ziemskiemu Grodzień., Ignacemu Makowielskiemu Tytularnemu Sowietnikowi, Jakóbowi Rumelłowi inspektorowi Apteki Grodzieńskiej, Hippolitowi Wołkowi Prezydentowi Gran. Wileń., Xiędzu Grzegorzowi Rodziewiczowi Proboszczowi Indurskiemu, Nikodemowi Serafinowiczowi, Tymofiejowi Iwanowowi Sztabs Kapitanowi w. Rossyyskich, Ignacemu Tomoszewskiemu Re-

gentowi h. Trybunalskiemu, Onufremu i Staai-
stawowi braciom Kamińskim, Woyciechowi Pu-
słowskiemu Aktualnemu Radcy Stanu i Kawa-
lerowi, Justynowi i dalszemu rodzeństwu Pe-
czlewiczom, Barbarze Morykoniney, Xiędzu Jó-
zefowi Bohdanowiczowi Przełożonemu i całemu
Zgromadzeniu XX. Missyonarzow Wileńskich,
Xiędzu Maxymilianowi Boufałowi Przeorowi i
całemu Konwentowi XX. Karmelitow Wileń-
skich Stey Teressy, Xiędzu Michałowi Reczyń-
skiemu, i Jerzemu Wołkowi h. Assesorowi Sa-
du Głównego Mińskiego Prezesowi Jednoty E-
wangelickiey, oraz całemu Zborowi Ewange-
lickiemu Wileńskiemu; a nakoniec Antoniemu
Radzikowskiemu, Inspektorowi Łazaretu Gro-
dzieńskiego kredytorom i Pretensorom; a zaś
Róży z Kościatkowskich Wóyskiey Lidzkiey mat-
ce, Józefowi Staroście Trabskiemu synowi Nar-
buttom; Wilhelmowi Bagemilowi Architektowi
Gubernskiemu, Janowi Sierżputowskiemu Ad-
wokatowi Sądu Głłgo Grodzieńskiego, Barba-
rze Chreptowiczównie Przełożoney i całemu
Konwentowi Panien Brygidek Grodzieńskich,
Ignacemu Chomińskiemu, Jerzemu Mackiewiczowi,
Jerzemu Nonne, Józefowi Obuchowiczowi,
niewiadomego Imienia Dworakowskiemu, Mar-
cinowi Dziekońskiemu lub jego successorom, Ka-
rolowi Eysymontowi Kommissyonierowi, Kazi-
mierzowi Grafovi Grabowskiemu h. Marszałkowi
Gubernskiemu Grodzień., Antoniemu Grotkow-
skiemu; Jozefatowi, Andrzejowi i Piotrowi Hof-
manom successorom Jana Hofmana, Franciszko-
wi Jakubowskiemu, Kesselowi kupcowi i Ko-
missantowi Królewieckiemu, Kettlerowi Gene-
rał-Majorowi, Nałęcz Kęszyckiemu, Michałowi
Kopciowi, Melitonowi Korsakowi, H. Krzy-
mowskiemu, Jakóbowi Lachnickiemu, Elżbie-
cie Moillerowey; jakichkolwiek bądź imion Gier-
som, niemniey Staro-Zakon: Jankielowi Abra-
hamowiczowi, Abrahamowi Ickowiczowi dłuż-
nikom. Nakoniec zaś wyż wspomnionemu Ba-
zylemu Pruss Kowalewskiemu, Onufremu Ja-
nuszewskiemu, Marcinowi Lisowskiemu, Micha-
łowi Paciorkowskiemu, Woyciechowi Sokoł-
owskiemu, Woyciechowi Zarzeckiemu, Józefowi
Sokołowskiemu, Adamowi Sokołowskiemu,
Marcinowi Tomaszewskiemu, Janowi Kuczyń-
skiemu, Michałowi Lenkiewiczowi, Kazimierzowi
Trzeciakowi, Józefowi Budrewiczowi, Ka-
zimierzowi Gasperskiemu, Antoniemu Maciejew-
skiemu, Stanisławowi Rogowskiemu, Jakóbo-
wi Vobbe, Franciszkowi Steckiewiczowi, Ja-
nowi Sarosiekowi, Karolowi Mullerowi, Ka-
rolowi lub innego imienia Goławskiemu, Wi-
ktorowi Cieszeyce, Jakóbowi Ederowi, Jerze-
mu Mackiewiczowi, Jerzemu Kisielewskiemu;
jakichkolwiek Imion Borowskiemu i Snarskie-
mu, oraz Baszewiczowi byłym i terażniejszym
officyantom, do zdania rachunku ze swych rząd-
ów obowiązanym; niemniey dalszym wszyst-
kim kredytorom, dłużnikom, pretensorom, i z
jakiegokolwiek bądź względu mającym stosun-
ki z masą majątku zeszyłych Antoniego Dyzny
Lachnickiego Stanu Konsyliarza, i Ignacego La-
chnickiego Pułkownika Woysk Pols.; Pozew
Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski
na rozeznanie masy majątku i długów prze-
rzeczonych Antoniego i Ignacego Lachnickich
Remissą Sądu Głłgo Grodzień: 2go Depart: dnia
28 gbra ominionego 1825 roku ferowaną, na-

znaczony, w Majetności Ponienunia w Poie:
Grodzień: agitujący się, ku ostatecznemu rze-
czy rozbirowi zbliżony. z Instancyi urodzonych
Michała Prezydenta Sądu Gran. Appell. Gro-
dzień. Romana odstawnego Porucznika Leyb-
Gwardyi CESARSKIEY braci, niemniey niele-
tnich successorow po Ignacym Emmanuelu Ka-
mer-Junkrze trzecim bracie pozostałych, Cypry-
ana i Ignacego synow, Antoniny córki Lachni-
ckich, przy dokładzie opieki nieletnich, w o-
sobach UUr. Tomasza Bogatki Assesora Sądu
Głłgo Grodzień. i Jana Sylwestrowicza Podpuł-
kownika Woysk Francuzkich reprezentujący
się, wyniesiony, z referencyą do dowodow rzecz-
zjaśniających, a w szczególności oto: Po zakro-
czonym zgonie ś. p. Antoniego Dyzny Lachni-
ckiego Marszałka Wileń: Stanu Konsyliarza i Ka-
walera oycy, oraz po zeyściu z tego świata I-
gnacego Lachnickiego Pułkow. Woysk Pol. i
Kawalera stryja, trzy bracia między sobą ro-
dzeni, zeszyli w niedawnym czasie Ignacy Em-
manuel Kamer-Junkier Dworu JEGO IMPERA-
TORSKIEY MOSCI, tudzież żalący się Mi hał
i Roman Lachniccy, drogą naturalnego spad-
ku stali się niezaprzeczonymi Aktorami wszel-
kiego po oycu i stryju pozostałego majątku; lecz
gdy majątek takowy będąc obarczony znaczne-
mi długami, niedawał successorom zreczności
uiszczenia się wierzytelom oycy i stryja powo-
dem wielu nieprzyjaźnych wypadkow, jako to:
karysty na pieniądze, niżoney ceny na pro-
dukta, i dalszych klęsk tym podobnych, z tey
więc przyczyny, zniewoleni byli successorowie
ogulne fundusze oycowskie i stryjiowskie oświad-
czyć na taxę i exdywizyą, a koleyno powoła-
wszy wszystkich wierzytelow przed Sąd Głł-
wny Grodzień. uzyskali w powyższej dacie re-
missę Sąd Exdywizorski determinującą. W ja-
kowym to Sądzie gdy obok zebrania i wyswie-
tlenia ogólney masy sukcesyjnego majątku, za-
razem i obliczenie długow następować powin-
no, gdy w składzie stosunkow rzeczzone dobra
dotykających, okazują się niektóre długi bydy
mniey sprawiedliwe. Gdy z pośrodku wierzy-
cieli są niektórzy, co w tytule zastawow na pa-
pierze tylko uformalunionych, a w exekucyi nie-
byłych uważani, a takich Konst: 1775 roku
równy z ręcznemi wierzytelami poczytywać dy-
sponuje. Sądrudzy, co wyższe nad zaniar pra-
wa pobierając procenta, ukaranu przewodnią
Ustaw zakryślonemu ulegać powinni. Są inni,
co od lat 20 górą pobierając procenta, po dwa
blisko wybrali kapitały, a o trzeci jednakowoż
bez skrupułu dopominac się mają ochotę. Są
znowu tacy, co mając powydawane za sobą
kaucye na dzierzwę dóbr różnych, i trzymając
dobra, dubeltowego prawami wzbronionego szu-
kają awantażu. Są nareszcie i ci, co pełniąc o-
bowiązki Officyantow znaczne poczynili zadłu-
żenia, z tych nieobliczyli się i satysfakcyi od
siebie niedopełnili, a między tym o zapłatę ka-
pitulacyi tworzą dopominki. A niektórzy zaś
mimo zaspokojenie siebie zupełne, przekazaw-
szy rzecz zaspokojoną w obce ręce, pod tym pre-
textem czynią tentacyą powtórneho dopominku.
W tych przeto obiektach i w dalszych szczegu-
łach czasu rozprawy dokładniey zjaśnić się ma-
jących, szukając żalący się prawnego rozwiąza-
nia, ile chcą ostateczny ze wszystkimi stronami
mieć, skonkludowany rachunek; tyle niemo-

gąc zezwolić na żadne nadużycia, prosić ich uchylenia słuszne mają prawo, między tym zaś, gdy niektórzy wierzyciele zostając na posesyach tradycyinych, jedni w całości, drudzy zaś w pewnych częściach już otrzymali satysfakcyę, która sprawiedliwemu zde trunkowaniu ulegać powinna. Zatem po rozwiązaniu takowego ogólnego sporu przychodząc żalący się przed naznaczony Sąd Exdywizorski, następnie zakładają proźby celem dokładnego rzeczy wyświe tlenia: o uznanie na wszystkich obżałowanych komportacyi obligow, pism, notat, rachunkow, assekuracyow, i wszelkiego zwania dokumen tow do tego interessu odnoszących się, tak re alność pretensyow, jako też onych nikczem ność wykazywać zdolnych, pod obowiązkiem najsłcisleyszy przysięgi; o zadeterminowanie ak tow z tradycyinych possessorami i z kimkol wiek one wypadać będą, stosownie do Konst. 1726 i 1784 odbyć się powinnych a co na kim należnym być się pokaże, o przyznanie tego wszystkiego do masy kredalney; o dopełnienie urzędowej inwentacyi masy konkursowi ule głej, z poszczególną każdego artykułu dystynkcyą i wyjaśnieniem; o zakryślenie pomiaru komorni czej własności ziemnych w tych folwarkach, które nie są wymierzone, a gdzie są dostate czne pomiary, o nakaz onych poweryfikowania; o sądzenie i rekognoskowanie na obżałowanych debitorach summ do masy kredalney należnych, wedle uczynić się mającego szczegółowie poja snienia, o wyjęcie wszystkich dóbr z pod pos sesyow tradycyinych z zadeterminowaniem na possessorach ścisłego rachunku; o ustanowienie Administracyi nad dobrami konkursowemi i o poruczenia oney temu pod obowiązkiem oprzy siądz się powinney kalkulacyi kto dostateczną ewikcyą złożyć będzie w stanie; o zapewnienie dla żalących się successorow przyzwoitey sus tentacyi we wszelkich artykułach z dwóch fol warkow konkursowych wedle zastrzeżeń remis sy Sądu Głównego Grodzieńskiego; o zachowa nie przyzwoitey uwagi na to: że niektórzy z wierzycielow raz przez wydane za sobą kaucye na dzierzwę dóbr Skarbowych, a raz drugi przez pobieranie procentow dubeltowe odnieśli korzyście; o zamierzenie ścisłego z każdym po szcześnie rachunku mimo zaszcze Dekreta, al bowiem przy zayściu niektórych Dekretów, nie zakroczyły należne detrunkaty; o ukaranie prze stępnych podług rygoru prawa za pobieranie wyższych nad słuszną procentow; o dopełnie nie ścisłego rozbioru dekretow niestannych i wskazow w onych zamierzonych, których suk cessorowie mocą artykułu 18 z rozdziału 7 de portować nie są obowiązani; o dozwole nie w stosunku do Remissy Sądu Głównego dotrzy mania arędy Sokolskiej dla żalących się dela torow, jeśli zaś kto kaucye successorow wy eliberuje i oswobodzi, w takim razie, o doz wolenie temu konkluzyi wspomnioney arędy; o zniesienie kaucyow za kimkolwiek z dóbr Lachnowa, Kwasowki i ich attynencyow da nych równo z rozciągnięciem Administracyi. Po wodem czego: o zobowiązanie osob mających za sobą wydane kawencyne dokumenta do wysta rania się niezwłócznego innych kaucyow, z o czyszczeniem dusz do masy kredalney należ nych; o nakaz każdemu kredytorowi oprzy się żenia ścisłego swey pretensyi, z wyjaśnieniem

źródła jej nastania; o zachowanie potrzebney uwagi, ażeby procenta i wskazy pod żadnym pretextem i wynalazkiem nie przewyższały i ściszy; o uchylenie mniemanego paręcznictwa, przez zesłego Pułkownika za zawinienia ze szłego Marszałka Lachnickiego oświadczonego; o kassatę wszelkich bezdowodnych i nierzete lnych, lub dawnością zgaszonych stosunkow pretensyinych; o zadeterminowanie na officyan tach prawney bonifikaty za decessa, i za wszy stkie zkądkolwiek odkryć się mogące straty; o zobowiązanie niektórych do zwrotu papierow w jakimolwiek względzie im powierzonych; o zakryślenie tacy exdywizyi wieczystey na wszel kie fundusze konkursowi uległe, nie zostawując bez szacunku budowlow, lasow, naczyń gospo darskich i dalszych artykułow masę stanowią cych; o dopełnienie urzędowej awizacyi w ga zetach krajowych i zagranicznych, z zawiado mieniem wszystkich interessowanych osób o e xistencji niniejszego konkursu; o przeznaczeniu wiekuiстей ammissyi i upadku na nieprzychodzących do tej exdywizyi osobach, o rekogni cyą wydatkow prawnych na winnych w spra wie i dalszych należnościow żalącym się wyni kających; niemniej o sądzenie tego wszystkiego, co wczasie sprawy obszerniey zjaśnianym będzie, i co z natury i składu rzeczy wyniknie. Z wol ną tej żaloby poprawą.

Roku 1827 miesiąca kwietnia dnia Woźny zeznaje iż tego Pozwu w Sprawie UUr. Micha ła Przydynta Gran. Grodzień, Romana Odstaw nego Porucznika Leyb-Gwardyi CESARSKIEY, oraz nieletnich Cypryana, Ignacego synow, Antoniny córki, successorow zesłego Ignacego Emmanue la Kamer Junkra Dworu Jego IMPERATORSKIEY Mo ści Lachnickich przy dokładzie prawney Opieki czyniących, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski wyniesionego, Kopiy zgodnych z oryginałem pięć dziesiąt ośm z których jedną na dniu pierwszym tego miesiąca JW W. Woyciechowi Sokołowskiemu oczewisto w Ponieuniu 2 Kowalewskiemu w Ponieuniu oczewisto, 3 Millerowi w Ponieuniu, 4 Sarosiekowi w Ponieuniu; na dniu 2gim tego mca; 5 Jerzemu Mackiewiczowi w Zarubiczach oczewisto, 6 Marcinowi Lisowskiemu oczewisto, 7 Zarzeckiemu w Cegielni Bobrownickiey oczewi sto, 8 Adamowi Sokołowskiemu w Lachnowie oczewisto, 9 Kazimierzowi Gasperskiemu w In durze oczewisto, 10 Jakóbowi Vohle w Boryso wuszczynie oczewisto, 11 JW. Angeli z Trębickich Lachnickich w Lachnowie, 12 Józefowi Krupo wiczowi Szambelanowi w Lachnowie, 13 Micha łowi Rząnickiemu w Lachnowie, 14 WJX. Grze gorzowi Rodziewiczowi Proboszczowi Indurskie mu w Indurze, 15 Marcinowi Tomaszewskiemu w Lachnowie, na dniu 4; 16 Józefowi Budrewi czowi w Domanowszczyźnie, 17 Ederowi w Brzo stowie, 18 Nikodemowi Seratinowiczowi w Kry mkach, 19 Reginowi Ilnickiemu Ass. Sądu Niż. 20 Janowi Wirionowi w Liszkach, 21 Rudominie Członkowi Kom. Edukacyney Wileń. w Dama nowszczyźnie na dniu 5; 22 Franciszkowi Stecki ewiczowi w Rudawey, 23 JP. Michałowi Kowale wskiemu w Okaszycach, 24 Franciszkowi Woł kowickiemu Brzostowicy małej, 25 Glassorowey Majorowey Woysk Prus. w Brzostowicy małej, na dniu 6, 26. JX. Ignacemu Hłotkowskiemu w Gu dziewiczach, 27 Woyciechowi Siezieniewskiemu w Sieziniewiczach, 28 Jerzemu Stackiewiczowi w Kulikach, 29 Marcinowi Jodkowskiemu w Zukiewiczach, 30 Michałowi Jankowskiemu w Sie mierenkach, 31 Maciejowi Daszkiewiczowi w Jo dkiewiczach wielkich, 32 JX. Michałowi Buha rowskiemu w Massalanach na dniu 7, 33 Ignace mu Roszkowskiemu Sędz. Granicz. w Rudowicy, 34 Wołkowi Prezyden. Granicz. Wileń. w Kwa sówce, 35 JW. Woyciechowi Pusłowskiemu Aktu-

alnemu Radcy Stanu i Kawalerowi w Swisłoczy, 36 Pawłowi Baykowskiemu w Kwasówce, na dniu 8, 37 Paszewiczowi w Połotkowie na dniu 9, 38 JW. Michałowi Dziekonskiemu w Browarze jego w Grodnie, 39 JW. Michałowi Grafowi Walickiemu w jego pałacu w mieście Grodnie, 40 Karolowi Eysymontowi Komm. w jego domu w tymże mieście, 41 Sierzputowskiemu Plenipotentowi, JW. Węgrzeckiego w Grodnie, 42 JW W. Giersom w kamienicy w Grodnie, 45 po JPP. Antoniego Grotkowskiego, Paciorkowskiego, Józefa Sokołowskiego, Kazimierza Trzeciaka, Antoniego Maciejowskiego, Stanisława Rogowskiego, Antoniego Goławskiego, Wawrzyńca Cieszeyki, i jakiegokolwiek bądź Imienia Soarskiego, do drzwi Sądowych Ziemskich przybiłem na dniu 12 tego miesiąca, 44 JW. Weronice Lachnickiej Marszałkowej w Poniemuniu, 45 JW. Magdalenie Lachnickiej Prezydentowej w Poniemuniu, 46 Majorowi Rakowskiemu w Grodnie, 47 Dymowikowi Bazylemu w Grodnie, 48 Kudorowskiemu Pisarzowi w Grodnie, 49 Rumeulowi Aptekarzowi w Grodnie, 50 Tymofiejowi Iwanowi Sztabs Kapitanowi, 51 Janowi Sierzputowskiemu Adwokatowi w Grodnie, 52 Brygidkom Grodzińskim, 53 Plenipotentowi Peczelwiczow W. Adwokatowi Mizgierowi na dniu 13, 54 Kisielewskiego w Skołubowie, 55 Kornelemu Walickiemu w Jeziorach na dniu 14, 56 WW. Dziekońskim w Brzostkowszczyźnie, 57 Józefowi Jurowskiemu w Strupinie, 58 JW. Hrabieniu Tyzenhauzowi Szefowi od Artyll. Woysk Poll. w Kamionce, oczewisto w ręce popodawałem. Kazimierz Linkiewicz Wozny Powiatu Grodzińskiego.

Roku 1827 miesiąca kwietnia 14 dnia. Przed Aktami Sądu Ziemskiego Powiatu Grodzińskiego stawając osobiście JPan Kazimierz Lenkiewicz Wozny tegoż Powiatu, powyższą Relacją Pozwu przed Sąd Exdywizorski wyniesionego, zeznał, i to zeznanie podpisem własnoręcznym w księdze zeznań stwierdził.

Przybiłem zeznanie i że jest w aktach świadczę Karol Sopoćko Regent Ziemski Grodziński.

3 Dnia 7 maja. Ponieważ przedłożeniem JW. Cywilnego Gubernatora, za N. 7570, pod dniem 27 apryla 1827 r. datowanym, zalecono: iżby Urzędnicy Sąd Ziemski Powiatu Trockiego składający, exekwowaniem zaremanętowanego podatku zajmowali się; na rozkaz przeto JW. Cywilnego Gubernatora, judicium członków Sądu swojego na exekucyą rozsyłając, Sąd Exdywizorski do dnia 25 maja pr. odrocza, i o tem przez Gazetę Kuryera Litewskiego wszystkich dłużników i Wierzycieli Prezydenta Bakowskiego zawiadomić postanawia.

Józef Kuczewski Prezes Ziem. Troc. i Kawaler.

Augustyn Łukaszewicz Regent Ziemski.

3 Z ulicy Niemieckiej, domu Samsona, przepadł w dniu 2gim bieżącego miesiąca maja o godzinie gtey porannej pies wyżyny półtora łokcia a dłużyny łokieć i blisko trzech cwierci; wężny bardzo miękkiej, połyskującej i długiej. Z głowy podobny jest do wilka; tak z włosów, jako też mordy i konczasto stojących uszu; brwy czerwone; od szyi aż do ogona ma czarny pasek przez grzbiety, która farba po obu bokach aż do brzucha w światło szary kolor przechodzi; na brzuchu maść biaława; a ogon wliczy długi takż światło szarego koloru; na szyi nosi obroże miedziane szerzyny do 4 cali z malenkim zameczkiem; imię jego Kiras a właścicielem psa tego jest przybyły do miasta tutejszego Optykus Józef Lexa. Ktoby psa powyż opisanego właścicielowi powrócił, lub dostawił, wezmie nadgrody dwa rub. sr. natychmiast.

3 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowey należności po części prowiantskiej summy 545 rub. 89³ kop. liczącej się, podług decyzji Mińskiego Głównego Sądu z Departamentu, przedawać się będzie w tym Rządzie z publicznego targu połowa murowanego domu, należącego do mińskiego żyda Morducha Mejerowicza Frankina, położonego w mieście Mińsku na Felicjańskiej ulicy, na ziemi PP. Benedyktynek, oceniona 100 rubli, i przynosząca rocznego dochodu 150 rubli assygu.. Zyczący więc kupić wyżej pomieniony połowę domu, którey inwentarz w czasie targow kupującym objawiony będzie, zechcą przybyć do tego Rządu dla targow na terminy, licząc od pierwszego wydrukowania tego objawienia: 1szy za miesiąc 2gi za dwa, a 3ci za trzy miesiące. Dnia 29 kwietnia 1827 roku.

Z przyczyny choroby Sekretarza Expeditora Sułkowski.

Za Naczelnika Stołu Łaski.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż będą się przedawać z publicznego targu schedy z majątku wydzielone w Mińskim powiecie z Zasławskiej Exdywizji obywatela Przeddzieckiego, niemającego prawa władać niemi, a mianowicie: Germanowi Marcentemu we wsi Lipieniewie włościan płci męskiej 5, a żeńskiej 9 dusz, ziemi uprawnej włok 7 morgow 15 i sianożęci morgow 4, i kupcom: Reyzerowi we wsi Kriczkach włościan płci męskiej 4, a żeńskiej 3 dusze, ziemi uprawnej włok 4 morgow 15 i sianożęci i morg 1; i Rakowu we wsi Denarowiczach i w miasteczku Zasławiu włościan płci męskiej, 3, a żeńskiej 4 dusze, ziemi uprawnej włok 4 i sianożęci 150 przętow, z ich własnością; dla zrobienia takowych sched, kaźdey osobno, prawnej ocenki, zalecono Mińskiemu Niższemu Ziemskiemu Sądowi, która wczasie targow objawiona będzie kupującym. Zyczący więc kupić takowe schedy zechcą przybyć do tego Rządu z gotowem i pieniędzmi, dla targow na terminy: 1szy 30 kwietnia, 2gi 30 maja, a 3ci i ostateczny 30 czerwca terażn. roku. Dnia 29 kwietnia 1827 roku.

Sowietnik D. Czerniajew.

Expeditör Sułkowski.

Za Naczelnika Stołu Łaski.

3 w Części 2 Zamkowej Policji miasta Wilna. znajduje się znalezione ośm sznurków immitacyi pereł, różney wielkości, z klamerkami czyli fermoarkami, i szpilką do zaszpilania gorsu z białym. Właściciel takowych rzeczy ma się jawić do teyże części dla odebrania. Niewprzód zaś odbierze aż opisze, znaki onych, a razem wynagrodzi przyzwolicie znalazcę. Datt. 1827 r. maja 6 dnia.

Inspektor z Zamkowej Części Policji miasta Wilna Szymon Krukowski.

W Xiegarni Józefa Zawadzkiego znajdują się do przedania *Ulubione Tańce Chiarinich* ułożone na fortepiano przez Józefa Bielawskiego i Józefa Damse. Cena zł. 4.

3 Wyjeżdża za Granicę do kraju austriackiego dla wyleczenia się w wodach tamedycznych, szlachcie Wileńskiego Powiatu metr Muzyki Antoni Sokulski, na miesiąc dziesięć.